

Po drugie, skarżący stoją na stanowisku, że Komisja poprzez kontynuację zakazu przywozu naruszyła zasadę proporcjonalności, jak również zasadę starannego wykonywania czynności, ponieważ nie uwzględniono w wystarczającym stopniu ani aktualnego stanu danych, ani odpowiedniego stanu wiedzy. Zakaz o światowym zasięgu dotyczący przywozu do UE ptaków złowionych w środowisku naturalnym opierał się niezmiennie na stanie wiedzy i przypuszczeniach z roku 2005, kiedy to po raz pierwszy – z rejonów Azji począwszy – rozprzestrzeniła się w Europie i wymagała pilnego działania tzw. ptasia grypa. Stan wiedzy uzyskany z biegiem kolejnych lat nie uzasadniał już w opinii skarżących, w każdym razie od roku 2010, tak szeroko określonego geograficznego zasięgu zakazu przywozu. Ponadto w międzyczasie do uwzględnienia były możliwe i konieczne inne, bardziej skuteczne środki oraz wyraźnie w mniejszym stopniu obciążające skarżących, jak np. konsekwentnie prowadzony monitoring ptaków wędrownych.

Po trzecie, skarżący wywodzą, że ponieśli rzeczywistą i pewną szkodę oraz że pomiędzy tą szkodą a sprzecznym z prawem działaniem Komisji istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2014 r. – Międzynarodowy centyr za izsledwane na małcinstwata i kulturnite wzaimodejstwija/Komisja

(Sprawa T-819/14)

(2015/C 089/37)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Fundacja „Międzynarodowy centyr za izsledwane na małcinstwata i kulturnite wzaimodejstwija” (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat Christo Christew)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu prawnego Komisji Europejskiej zawartego w jej piśmie o numerze referencyjnym ARES (2014) 2848632–01/09/2014 oraz w załączonej do niego notce obciążeniowej nr 3241409948 o numerze referencyjnym Komisji Europejskiej ARES (2014) 2848632–01/09/2014;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej poniesionych przez nią kosztów postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności została oddalona, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie, w jakim strona pozwana umyślnie przyczyniła się do poniesienia tych kosztów przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Zgodnie z zarzutem pierwszym skarga jest dopuszczalna, ponieważ sporny akt należy uznać za wykonywanie władzy publicznej w stosunku do osoby trzeciej, która posiada interes prawny w zaskarżeniu stwierdzenia odnoszącego się do dokonanego przez tę osobę naruszenia, jako że to stwierdzenie stanowi przesłankę do przyjęcia niekorzystnych dla osoby trzeciej środków.

Zarzut drugi wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja Europejska naruszyła zasadę dobrej administracji w zakresie, w jakim po pierwsze, nie dokonała wszechstronnego, obiektywnego i logicznie konsekwentnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy oraz nie rozpatrzyła argumentów prawnych osoby, której dotyczą przyjęte środki, a także po drugie, nie uzasadniła swojego aktu.

Zarzut trzeci wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja naruszyła zasadę pewności prawa w zakresie, w jakim część zaskarżonego aktu zawierająca rozstrzygnięcie jest niejasna, w tym jeśli chodzi o charakter tego aktu.

Zarzut czwarty wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim – wobec braku uwag Komisji dotyczących poprzednich projektów, zarówno w odniesieniu do ich wykonania, jak i w odniesieniu do prowadzenia dokumentacji finansowej – strona skarżąca zasadnie oczekiwała, że prowadzi dokumentację prawidłowo i że nie jest konieczne dokonywanie korekt ani bieżących, ani przyszłych projektów, ze względu na to, iż owo uzasadnione oczekiwanie powstało w następstwie działań właściwego organu, jakim jest Komisja Europejska.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – August Brötje/OHIM (HydroComfort)

(Sprawa T-845/14)

(2015/C 089/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: August Brötje (Rastede, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Pietzcker i C. Spintig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „HydroComfort” – zgłoszenie nr 12 233 763

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23.10.2014 r. w sprawie R 1302/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2015 r. – Ball Europe/OHIM (Crown Hellas Can)

(Sprawa T-9/15)

(2015/C 089/39)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ball Europe GmbH (Zurich, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat A. Renck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)